

# ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΛΕΞΕΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ.

του Αρώνη Σπυρίδωνος, Υποστρατήγου ε.α..



1. Όπως προκύπτει από την ελληνική εκπαιδευτική γραμματεία και την διδακτέα ύλη των σχολικών και φοιτητικών εγχειριδίων, οι ελληνόπαιδες των τελευταίων γενεών και όλοι εμείς οι πρεσβύτεροι, εδιδάχθημεν ότι η ετυμολογία της λέξεως άνθρωπος (επικρατούσα άποψη) προέρχεται από:

Το **άνω+θρώσκω** ή **άνω+όπωπα** (αρχαϊκός ή β' παρακείμενος του ορώ).

Η παραπάνω ετυμολογία είναι ανακριβής, αβάσιμη και δεν τεκμηριώνεται επιστημονικώς διότι:

Η λέξη άνθρωπος είναι αβεβαίας ετυμολογίας<sup>1</sup> ή προέρχεται από αμάρτυρο τύπο<sup>2</sup> δηλαδή που δεν απαντά στα σωζόμενα κείμενα. Συνεπώς η διδασκαλία της συμβατικής ετυμολογίας περίπου με την μορφή αξιώματος/δόγματος δεν είναι απλώς επιπολαία επιλογή αλλά αντιεπιστημονική αυθαιρεσία.

Στο ρήμα θρώσκω υπάρχει το στοιχείο του «άνω». Συγκεκριμένα :

Θρώσκω=αναπηδώ, πηδώ επάνω<sup>3</sup>

Παράγωγα: Θρωσμός= Το αναπηδάν ή εξέχειν, ύψωμα

Θορός= Το σπέρμα του άρρενος.

Έτσι ο επιρρηματικός αναδιπλασιασμός (άνω άνω), εκτός από περιττολογία, μειώνει την επιστημοσύνη όλων των υποστηρικτών ή διδα-

ξάντων την συγκεκριμένη προέλευση της λέξεως και καταρρίπτει την επικρατούσα ετυμολογική ερμηνεία.

Το γράμμα «ν» δεν υφίσταται στις αρχαιότερον, προϊστορικός, κατάγεγραμμένες λέξεις για τον άνθρωπο καθ' όσον προστέθηκε αργότερα κυρίως για λόγους ευφωνίας.

«Η παρεμβολή του ν εις την Ελληνικήν ήτο συνηθεστάτη... ούτω παρ' Ομήρω, ιδρύνθην αντί ιδρύθην κλπ. Ούτω και άνθρωπος αντί άθρωπος...»<sup>4</sup>.

Στην προκειμένη περίπτωση έπρεπε να αναζητηθούν πρώτα συνθετικά, λέξεις, προθέσεις, επιρρήματα, κλπ. που να αρχίζουν από την ρίζα αθ-(αρχαιοτάτη καταγραφή) και όχι από αν- (νεωτέρα μεταγραφή).

Η αρχαιότερη καταγεγραμμένη λέξη άνθρωπος απαντάται σε πινακίδα που βρέθηκε στην Πύλο (PY Ta 722.1) και καταγράφει έπιπλα πολυτελούς κατασκευής. Η μυκηναϊκή αυτή συλλαβογραφία στην οποία δεν περιλαμβάνεται το γράμμα ν, έχει ως εξής: a-to-ro-ro<sup>5</sup> που σημαίνει: ανθρώπω (Δοτική-οργανική ενικού του άνθρωπος).

Σε ανάλογη αρχαιοτάτη συλλαβογραφία (Κυπριακή) η λ. άνθρωπος εμφανίζεται και πάλι χωρίς το ν ως εξής: a-to-ro-ro-se.

Αγνοήθηκε η αρχική καταγραφή της λέξεως χωρίς το ν, από την οποία θα προέκυπτε και η πραγματική ερμηνεία που της απέδιδαν οι αρχαιότατοι λεξιπλάστες-συλλαβογράφοι και επεβλήθη η γνωστή ετυμολογική ερμηνεία με την μεταγενέστερη προσθήκη του ν. Ήταν επόμενο να δοθεί εσφαλμένη ετυμολογία.

Το ίδιο λάθος από άγνοια ή σκόπιμη ενέργεια γίνεται και με άλλες λέξεις των οποίων επιχειρείται η ετυμολογία, όπως έχουν διαμορφωθεί στα μεταγενέστερα χρόνια και όχι όπως είχαν διατυπωθεί και κατάγραφεί από τους αρχαιοτάτους γραμματολόγους-λεξιπλάστες-συλλαβογράφους.

Πριν από την αποκρυπτογράφηση της λέξεως άνθρωπος, στην Μυκηναϊκή συλλαβογραφία, στην οποία δεν συμπεριλαμβάνεται το γράμμα ν, είχε προταθεί η ετυμολογία της λ. άνθρωπος από το \*ανθρωκ<sup>W</sup>ος (πβ. ωψ, ωπός=πρόσωπο, όψη)<sup>6</sup> και όχι το άνω+θρώσκω.

Πώς οι μεταγενέστεροι αγνόησαν εκείνη την πρόταση και την αντικατέστησαν με το άνω+θρώσκω; Γιατί δεν ανεζήτησαν όλες τις λέξεις που αρχίζουν από ανθρ- και να επιχειρήσουν να ερμηνεύσουν την λέξη άνθρωπος επί νέας επιστημονικής βάσεως; Μήπως μία τέτοια ερμηνεία προσέκρουε στις συστημικές θεωρίες περί «εξελίξεως» του ανθρωπίνου

γένους αφού η μοναδική λέξη που ταιριάζει στην περίπτωση είναι ο **ανθρ-αξ/ανθρ-ακος** (Πολύτιμος λίθος χρώματος ερυθρού);**7**

Δηλαδή δεν θα μπορούσαν να αιτιολογήσουν την ερμηνεία:

Ανθρωπος = άνθρ-(ακ)+ωψ(ωπός) = Το λογικόν ον του οποίου η όψη είναι ερυθρωπή οπότε θα έπρεπε να καθορίσουν την φυλετική (ανθρώπινη) γραμμή της οποίας ο γενάρχης είχε ερυθρωπή όψη. Δεν το έπραξαν όμως. Γιατί; Επειδή δεν εστηρίζετο γραμματοσυντακτικώς, γλωσσολογικώς κλπ. η επιστημονική διαδικασία αναζητήσεως της προελεύσεως της λέξεως άνθρωπος; Επειδή εκινδύνευαν να χαρακτηρισθούν ρατσιστές; Επειδή θα κατέρρεαν οι μύθοι των εξελικτικών επιστημών; Για κάποιους άλλους λόγους;

Η άποψη [εικαζομένη αναγωγή σε άνω+θρώσκω [«αναπηδώ»]+ό-πωπα (αρχαϊκός παρακείμενος του ορώ = βλέπω] βάσει της οποίας ο άνθρωπος είναι το ον που κοιτάζει άνω και κινείται εμπρός, προσκρούει στους μορφολογικούς κανόνες της ελληνικής, διότι παρουσιάζει τονισμό που δείχνει ότι πρόκειται για παράγωγο και όχι για σύνθετο, το δε ρ. θρώσκω δεν έχει δώσει παράγωγα επίθετα τέτοιας μορφής**[8]**. Και όμως η άποψη αυτή ότι η λέξη άνθρωπος προέρχεται από το άνω και θρώσκω, διδάσκεται επί γενεές και γενεές στους ελληνόπαιδες ως δόγμα!

**2.** Παραλλήλως με την επικρατούσα ετυμολογική ερμηνεία για την λέξη άνθρωπος, εδιδάχθημεν και διάφορες εναλλακτικές απόψεις, όπως:

Το ανήρ+ωψ/ωπος (όψις, πρόσωπον, μορφή) δηλαδή ζωντανό πλάσμα που έχει μορφήν ανδρός.

Το Ανα+θρέω, ανα+δρώπω, Ανα+δράω, Ανα+θερ+ωψ/ωπός = Αυτός που κατευθύνει την όψη του προς τα επάνω-Θερ>ferire=Διευθύνω, φέρω.

Οι συγκεκριμένες ερμηνείες είναι πλημμελείς, λογικοφανείς, εμπιρεύουν σφάλματα ανάλογα εκείνων που έγιναν κατά την ετυμολογία από το ανω+θρωσκω, κάποιες έχουν επιστημονική βάση αλλά είναι ανεπαρκείς αφού χρήζουν περαιτέρω συγκριτικής ερεύνης με ιαπετικές ρίζες, που προσδίδουν μεγαλύτερη επιστημονική βαρύτητα.

#### **Συγκεκριμένα:**

Το πρώτο συνθετικό ανήρ-ανδρός, αρχικώς καθιστά ελλιπή και προβληματική την ετυμολογική ερμηνεία καθ' όσον αποκλείει την γυναίκα από τον γενικό χαρακτηρισμό της λ. άνθρωπος.

Εδώ θα ισχυρισθούν κάποιοι ότι ο όρος «άνθρωπος» κατά την αντίληψη των αρχαίων δεν περιελάμβανε μόνον το άρρεν φύλλο της

ανθρωπότητος. Επίσης ότι η λέξη ανήρ-ανδρός δεν σημαίνει μόνον άνδρας αλλά και άνθρωπος<sup>9</sup>. Αυτό είναι αληθές. Μερικά παραδείγματα που το επιβεβαιώνουν:

«Προσηύχοντό τε την άνθρωπον και εδέκοντο Πεισίστρατον»<sup>10</sup>. Η άνθρωπος ήταν η Φύα, την οποίαν οι Αθηναίοι εξέλαβον ως την «Θεόν» Αθηνάν, προσηύχοντο δε σ' αυτήν και εδέχοντο τον Πεισίστρατον.

Οι Λάκωνες, κατά τον Ησύχιον, προσωνόμαζον την γυναίκα «η ανθρωπώ»<sup>11</sup>.

«Η άνθρωπος παρά τοις Λάκωσι ελέγετο ανθρωπώ και σήμαινε η γυνή κατ' αντίθεσιν προς το ανήρ»<sup>12</sup>.

Οι αοιδοί «κλείουσι» (δοξάζουν) τα έργα «**ανδρών** τε θεών τε»<sup>13</sup>.

Όσοι αποδέχονται τον παραπάνω ισχυρισμό, ότι δηλαδή η λ. ανθρωπος προέρχεται από τις λέξεις ανηρ/ανδρος+ωψ/ωπος θα πρέπει να αιτιολογήσουν γιατί οι πρόγονοί μας χαρακτήριζαν την γυναίκα ως «ανθρωπώ». Την ονόμασαν ως αυτοδαιεις(αυτοδιδακτοι), αυτοφωτοι ή στηριζομενοι σε κάποιο κείμενο που είχαν υπόψη τους;

Ο πρωτόπλαστος Αδάμ που επλάσθη από τον Θεό της Παλαιάς Διαθήκης (Π.Δ.) ωνομάσθη άνθρωπος και εκ της πλευράς του ανθρώπου-Αδάμ προήλθε η γυναίκα Εύα.

«Ο Θεός εξ αρχής εποίησεν τον άνθρωπον άρσεν και θήλυ» (ΓΕΝ:1/27).

Γνωρίζοντας λοιπόν την ονομασίαν του άρρενος Αδάμ (άνθρωπος) και ότι «εκ μιάς των πλευρών του **ανθρώπου (Αδάμ)** ανεπλήρωσε σάρκα αντ' αυτής (ΓΕΝ:2/21-22) ευλόγως οι αρχαίοι πρόγονοί μας ονόμασαν την γυναίκα (Εύα) ανθρωπώ.

Όσοι δεν δέχονται την άποψη ότι οι πρόγονοί μας ε γνώριζαν την προέλευση του ονόματος ανθρωπώ από την Παλαιά Διαθήκη, όπου αναφέρεται ότι από την μίαν σάρκαν του ανθρώπου-Αδάμ, επλάσθη η ανθρωπώ-Εύα, θα πρέπει να αποδείξουν την «αυτόφωτη» ονοματολογία ή να παρουσιάσουν την διαφορετική πηγή ή πηγές από τις οποίες αρύσθηκαν τα στοιχεία για να ονομάσουν την γυναίκα η άνθρωπος ή ανθρωπώ.

Στην αρχαιότερον καταγεγραμμένη λέξη ανήρ (Μυκηναϊκή συλλαβογραφία) ελλείπει το γράμμα ν όπως και στην λέξη άνθρωπος. Η καταγραφή έχει ως εξής: a-da-ra-ko [Α(ν)δρός, ανήρ]. Ούτε και στην λέξη ανήρ υπήρχε αρχικώς το ν σε αντίθεση με άλλες λέξεις στις οποίες από της αρχικής εμφανίσεώς τους υπήρχε το ν- (α-ni-o-ko= ανίοχος/ηνίοχος).



**Συμπερασματικώς** η εναλλακτική ετυμολογική ερμηνεία της λέξεως άνθρωπος έχει λογική βάση αλλά δεν είναι αυθεντική και επαρκής. Όποιος επιδοκιμάζει αυτή την θέση, αλλά αδυνατεί να αιτιολογήσει διαφορετρόπως την αρχική πηγή της λέξεως η «ανθρωπώ», σημαίνει ότι αποδέχεται την αυθεντία της Π.Δ. και τον Θεό Δημιουργό της Π.Δ., διότι μόνον εξ αυτής τεκμαίρεται λογικώς και επιστημονικώς ο χαρακτηρισμός της γυναικός ως «ανθρωπώ».\_

**Σ' αυτή την περίπτωση πρέπει να διερευνηθεί:**

Η ετυμολογία της λέξεως ανήρ και η σχέση της με την λέξη άνθρωπος.

Η ετυμολογία της λέξεως Αδάμ και η σχέση της με τις λέξεις ανθρωπος και ανήρ.

Το σαρκικό χρώμα του Αδάμ και της Εύας.

Ποια φυλή αντιπροσωπεύει ο Αδάμ; (Ολόκληρο το ανθρώπινο γένος ή συγκεκριμένη φυλή και ποίου χρώματος;)

Ποια η σχέση του Αδάμ με τις άλλες φυλές;

Πώς εξ ενός ανθρωπίνου ζεύγους (Αδάμ-Εύας) συγκεκριμένου χρώματος (υπό έρευνα) προήλθαν οι υπόλοιπες φυλές; Μήπως συμβαίνει κάτι άλλο;

Εάν υποθέσουμε ότι ο Αδάμ-Εύα ήσαν λευκοί πώς δημιουργήθηκαν οι άλλες φυλές; Οι κίτρινοι, οι μαύροι, οι ερυθρόδερμοι, οι Μελανήσιοι, οι Ινδοί, κ.α.;

Εξηγείται επιστημονικώς από ένα ανδρόγυνο λευκών ανθρώπων να γεννώνται τέκνα και από αυτούς άλλα κ.ο.κ., επί χιλιετίες και να προκύπτουν απόγονοι διαφορετικοί του λευκού χρώματος; Εάν ναι, καλούνται οι θιασώτες της «εξελίξεως» να δώσουν πειστικές απαντήσεις μακράν από προσωπικές πεποιθήσεις, απλές δυνατότητες, καλοβαλμένες «απόδειξεις» και θεωρίες επιστημόνων, υπερεκτιμημένες «μεταλλάξεις» που είναι εξαιρέσεις-ανωμαλίες των εμψύχων κτισμάτων, την βολική γι' αυτούς εφεύρεση της «μελανίνης» και τους «θαυματουργικούς» ανέμους της Άπω Ανατολής (Έτσι εξηγούν την σχιστοφθαλμική εμφάνιση των κινέζων!!!).

Όλα αυτά αποδίδονται γενικώς και αορίστως στην Φύση(!) με αναδρομή στο παντελώς άγνωστο και απώτατο παρελθόν (εκατοντάδες χιλιάδες, εκατομμύρια η δισεκατομμύρια έτη πριν) και έτσι ολοκληρώνουν τις «επιστημονικές» εξηγήσεις τους.

«Η φύση έχει επιλέξει ανθρώπους με σκουρότερο δέρμα στα τροπικά μέρη, κυρίως στις περιοχές όπου δεν υπάρχει δασική κάλυψη και όπου η υπεριώδης ακτινοβολία φτάνει στην μεγαλύτερη έντασή της»**14**.

Ποιά φύση; Η απρόσωπη και άλλογη; Η προσωποποιημένη <θεϊκή> δύναμη που εκδηλώνεται στα μετεωρολογικά και γεωφυσικά φαινόμενα; Τι έστιν Φύσις; Αόρατη Υπερδύναμη; Μα αφού είναι αόρατη πώς προσδιόρισαν τις περιόδους δράσεώς της και τις ιδιότητές της; Μόνη της <ανεφύη>;

### Η λέξη ανήρ:

Προέρχεται από το α προθεμ. και την Ιαπετική ρίζα νερ- η ναρ-, νρ, νδρ-, ανευρισκομένη και εις το «άνθρωπος»**15**.

Σημαίνει και άνθρωπος (αντίθετος του θεού) <α ευφ.+ρ. νερ, σανσκριτικά ναρ**16**.

Ετυμολογείται εκ του nar (ναρ) μετά προθέματος ευφωνικού α- και αναφυσμένου δ [α-ν(δ)ρ]. Σανσκριτικά nar-as=ανήρ**17**.

### Ανάλυση ριζών νερ-, ναρ-

nigr(νρ): Ρίζα ταυτόσημη με την nir με την έννοια της λάμψεως/ανταύγειας.

Nir ή nar(νρ): Αρχέγονη ρίζα που σημαίνει λαμποκοπώ, γυαλίζω, φως (κυριολεκτικώς και μεταφορικώς).

Ρίζα νερ --επίρρημα ένερθε(ν) και συντετμημένα νερ-θε(ν)=κάτωθεν, εκ των κάτω.

νηρός (εκ του νερ)= ο **ταπεινός**, ο νεαρός**18**.

ε-νερ-θα = Εκ των κάτω (ύπερθεν = εκ των άνω).

Έ-νερ-οι = Οι εν έρα (οι εν τη γη, υπό την γην).

Συνεπώς ανήρ = άνθρωπος = Ον λαμπερό στην όψη που προέρχεται από τη γη. Πού αναφέρεται ότι ο άνθρωπος προήλθε από τη γη; **Μόνο στην Παλαιά Διαθήκη (χωρία για την δημιουργία του Αδάμ)**. Για τον λόγο αυτό και η λέξη χοϊκός(εκ της γης) στην εβραϊκή γλώσσα στην Π.Δ. αναφέρεται ως **Adam-a19**.

126. אַדְמָה 'Admâh, ad-maw'; contr. for 127; earth; Admah, a place near the Dead Sea:—Admah.
127. אֲדָמָה 'ădâmâh, ad-aw-maw'; from 119; soil (from its gen. redness):—country, earth, ground, husband [-man] (-ry), land.

Ποιού λογικού όντος η όψη είναι λαμπερή, λάμπει; Σε ποια από τις γνωστές φυλές ανήκει;

Αλλά και ο άνθραξ/-κος (προταθείσα λέξη για ετυμολογική ερμηνεία του ανθρώπου μετά την ανακάλυψη της Μυκηναϊκής συλλαβογραφίας), το αμέταλλο στοιχείο C που βρίσκεται εντός της γης και υπάρχει σε όλους τους ζωντανούς οργανισμούς, σε καθαρή μορφή δεν ονομάζεται **αδάμ-ας** (πολύτιμος λίθος και ερυθρού χρώματος);

Όσοι επρότειναν και εδίδαξαν την ετυμολογία της λέξεως άνθρωπος από την λέξη ανήρ/ανδρός+ωψ/ωπος εισήλθαν και παρέμειναν στον «πρόναο» της αληθείας. Δεν εισεχώρησαν στον κυρίως ναό διότι:

Δεν έλαβαν υπόψη τους όσα προαναφέραμε ή και αν τα έλαβαν υπόψη τους δεν τα συσχέτισαν με τις πηγές από την Παλαιά Διαθήκη και ιδιαίτερα με την ετυμολογία και τα παράγωγα της λέξεως Αδάμ=Ανήρ=Άνθρωπος.

Δεν δικαιολόγησαν επαρκώς την μετατροπή του δ σε θ.

Δεν αντιπαρέβαλαν την λέξη με την αρχική συλλαβογραφία της λέξεως άνθρωπος.

### Ετυμολογία της λέξεως Αδάμ (Εβραϊκή ρίζα της Π.Δ.).

Το ον στο οποίο φαίνεται το αίμα **20**.

Αυτός που φαίνεται ερυθρωπός **21**.

119. אָדָם 'âdam, aw-dam'; to show blood (in the face), i.e. flush or turn rosy:—be (dyeed, made) red (ruddy).

120. אָדָם 'âdâm, aw-dawm'; from 119; ruddy, i.e. a human being (an individual or the species, mankind, etc.):— × another, + hypocrite, + common sort, × low, man (mean, of low degree), person.

121. אָדָם 'Âdâm, aw-dawm'; the same as 120; Adam, the name of the first man, also of a place in Pal.:—Adam.

Ποιά φυλή αντιπροσωπεύει ή σε ποια φυλή ανήκει εκείνος του οποίου το πρόσωπο γίνεται ερυθρωπό ή φαίνεται το αίμα; Προσοχή! Στους ερυθροδέρμους όλο το δέρμα και όχι μόνο το πρόσωπο/η όψη τους είναι ερυθρόν και όχι ερυθρωπόν, από της γεννήσεώς τους.

### Πώς όριζαν οι αρχαίοι Έλληνες τον όρο «άνθρωπος»;

Ο Όμηρος θεωρεί τον άνθρωπον πλάσμα αντιδιαστελλόμενον τόνον έναντι των θεών όσον και έναντι των **κτηνών**<sup>22</sup>.

Ο Αριστοτέλης ορίζει τον άνθρωπον ως «ζῶον πολιτικόν» ή «πᾶς ἄνθρωπος ζῶον», «Τελεωθεὶς βέλτιστον τῶν ζῴων ἄνθρωπος» ή «ζῶον ου μόνον πολιτικόν αλλά και οικονομικόν και κοινωνικόν».

Εκείνος όμως που μας πληροφορεί για τον πλήρη ορισμό της λέξεως άνθρωπος είναι ο Πλάτων. Σε σχετική ερώτηση του Ερμογένη ο Σωκράτης απαντά:

«έντεϋθεν δὴ μόνον τῶν θηρίων ὀρθῶς ὁ ἄνθρωπος “ἄνθρωπος” ὠνομάσθη, ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε»<sup>23</sup>.

(Από όλα τα θηρία μόνον ὁ ἄνθρωπος ὠνομάσθη ὀρθῶς «ἄνθρωπος» διότι παρατηρεῖ και εξετάζει με προσοχή ὅσα έχει ιδή).

Εδώ δημιουργεῖται μείζον θέμα στο οποίο καλούνται να απαντήσουν, κυρίως, ὅλοι ὅσοι, επί δεκαετίες, συνέγραφαν σχολικά/πανεπιστημιακά εγχειρίδια η εξέδιδαν οδηγίες προς το εκπαιδευτικό προσωπικό δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας εκπαίδευσως, με τις οποίες τους διέτασαν να διδάσκουν την ετυμολογία της λέξεως ἄνθρωπος από το ἄνω+θρῶσκω ή ἀνήρ+ῶψ/ῶπος.

Αφού ο Πλάτων δίδει πλήρη και σαφή ορισμό του ὀρου ἄνθρωπος για ποιούς λόγους οι μεταγενέστεροι, χωρίς η νεωτέρα επιστήμη να προσθέσει τίποτε πλέον των υπάρχόντων στοιχείων, τον αγνόησαν και κατέληξαν στην αυθαίρετη ερμηνεία του ἄνω+θρῶσκω (επικρατήσασα) ή ἀνήρ+ῶψ/ῶπος (εναλλακτική) που είναι ὄλως ἀβάσιμη/αντιεπιστημονική και πλημμελής/λογικοφανής αντιστοιχως;

Φρονούμε ότι η μόνη λογική εξήγηση είναι ὅτι η συνομοταξία των λεγομένων «διαφωτιστών» ήγουν σκοταδιστών που ελέγχουν τα της Παιδείας-Εκπαίδευσως παγκοσμίως, ΔΕΝ επιθυμούσε να αποκαλυφθούν ἀλήθειες που:

Πρόεκυπταν από την ερμηνεία του παραπάνω χωρίου ὅχι μόνον σε ὅτι αφορά τον ἄνθρωπο αλλά και την πιθανότητα υπάρξεως «ἄλλων ἀνθρώπων» (δημιουργία διαφόρων φυλών) κάτι που θα ἀπεδείκνυε την αυθεντία και αξιοπιστία της Π.Δ.



Ανέτρεπαν τον μύθο της εξελίξεως του ανθρωπίνου είδους, που σήμερα τον έχουν ως σημαία όλοι οι διεθνιστές-κοσμοπολίτες-αντιχριστιανοί και «Έλληνες» ψευδοεθνικιστές...

Εκρύπτοντο στη φράση-κλειδί του σχετικού χωρίου:

«...δη μόνον των **θηρίων** ορθώς ο άνθρωπος ωνομάσθη **«άνθρωπος»**».

Επίσης σημαντική είναι η φράση **«ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε»**, αφού:

«ἀθρέω=ακριβώς και διαρκώς παρατηρώ, θεωρώ, κοιτάζω. Ίσως δεν είναι τολμηρά η εκ του α επιτακτικού και του θορ-θρώσκω, ο.ε. **αναπηδώ** εκ της ηρεμίας και της ησυχίας, **ανορθώ την κεφαλή και τα ὦτα**, ανίσταμαι ίνα ίδω τι ή ακούσω. Επομένως κυριολεκτικώς σημαίνει το γίνομαι προσεκτικός». **24**

ἀναθρέω-ώ (Μέλλων ἀναθρήσω): Αναθεωρέω, παρατηρώ με προσοχή. Ανάθρησις = Ακριβής παρατήρησις. **25**

### Επιβαλλόμενα και απορρέοντα ερωτήματα:

1ο) Γιατί οι Πλάτων και Σωκράτης συγκαταλέγουν τον άνθρωπο (έλλογον δίποδον ον) μεταξύ των θηρίων (άλογα τετράποδα, κλπ.);

2ο) Τι εννοούσαν με την λέξη θηρία; Όντως άγρια ζώα, κτήνη, άλογα όντα ή κάτι άλλο;

3ο) Οι αρχαίοι Έλληνες με την λέξη θηρία εννοούσαν ποτέ έλλογα δίποδα όντα, ώστε να δικαιολογείται και η σύγκριση των θηρίων με τον άνθρωπον στο συγκεκριμένο χωρίο;

4ο) Αναφέρονται τέτοιου είδους «θηρία» στην βιβλική και ξένη γραμματεία; Υπάρχουν δηλαδή λογικά δίποδα όντα εκτός της γνωστής ανθρωπίνης-Αδαμικής γραμμής; Εάν ναι είναι ανθρωποειδή, ανθρωπίδες ή **άλλοι άνθρωποι**;

5ο) Πώς ερμήνευσε τα «θηρία» της Π.Δ. η Ορθόδοξη Εκκλησία;

Στα ερωτήματα θα απαντήσουμε μέχρι εκείνου του σημείου, απ' όπου θα παραδώσουμε την ερευνητική σκυτάλη στους αναγνώστες για προβληματισμό και περαιτέρω διερεύνηση. Άλλωστε αυτός είναι ένας από τους λόγους που δημιουργήσαμε το ιστολόγιο.

### Απαντήσεις

1) Οι φιλόσοφοι Πλάτων και Σωκράτης δεν θα διακινδύνευαν την φήμη, τις γνώσεις και την αξιοπιστία τους με το να κατατάξουν τον άνθρωπο στην ίδια κατηγορία με ανόμοια όντα, με ζώα, με θηρία. Δεν

είπαν ότι «ο άνθρωπος διαφέρει από τα θηρία επειδή...» αλλά «Μεταξύ όλων των θηρίων μόνον ο άνθρωπος...». Τον κατέταξαν στην οικογένεια των θηρίων, δεν τον διαφοροποίησαν από τα θηρία. Σαφέστατα λοιπόν με την λέξη «θηρία» δεν εννοούσαν τα γνωστά σε μας τετράποδα, κτήνη, άγρια ζώα, ζώα, κλπ.

2) Με την λέξη «θηρία» εννοούσαν ακριβώς ό,τι και ο Θαλής ο Μιλήσιος στην φράση του: «**τούτων ἔνεκα χάριν ἔχειν τῆ Τύχη**. Πρῶτον μὲν ὅτι **ἄνθρωπος** ἐγενόμην καὶ οὐ **θηρίον**, εἶτα ὅτι **ἀνὴρ** καὶ οὐ **γυνή**, τρίτον ὅτι **Ἕλληνας** καὶ οὐ **βάρβαρος**».

Γιατί να ευχαριστεί ο Θαλής τους θεούς ή την θεά τύχη, κάνοντας σύγκριση της ιδιοπροσωπείας του, της ταυτότητός του (άνθρωπος-ανήρ-Ἕλληνας) με δύο αντίστοιχα ἔλλογα ὄντα (βάρβαρος-γυνή) και ένα ἄλογο ζῶον (θηρίον) που μπορεί να ήταν ένα από τα εκατοντάδες είδη ζῶων; Δεν θα ήταν ακατανόητο, παράλογο, ανεξήγητο και μάλιστα για ένα σοφό της εποχής του, όπως ήταν ο Θαλής; Συνεπώς το θηρίον που αναφέρει ο Θαλής αντιπροσωπεύει ἔμψυχον-ἔλλογον-δίποδον ον (όπως ο άνθρωπος η ἄλλο είδος <ανθρώπου>).

Ἄλλωστε από την αντιπαραβολή/αντιστοιχία των λέξεων ἄνθρωπος-->θηρίον, ἄνδρας-->γυνή, Ἕλληνας-->βάρβαρος σαφέστατα προκύπτει το παραπάνω συμπέρασμα.

3) Ναι! Μερικά παραδείγματα:

«Ὡ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος. σὺ δ' ἔργ' ἐπ' **ἄνθρωπων** ὄραξ. λεωργὰ καὶ θεμιστά, σοὶ δὲ **θηρίων**. ὕβρις τε καὶ δίκη μέλει»**26**.

( Ω Ζευ, πατέρα Ζευ, συ βλέπεις όλα τα έργα των ανθρώπων και τα πονηρά και τα καλά, συ επίσης φροντίζεις για την συκοφαντία/ακολασία και την δικαιοσύνη των θηρίων)

Ο «Θεός» Ζευς εφρόντιζε για τις ακολασίες-συκοφαντικές πράξεις και απόδοση δικαιοσύνης στα ἄλογα ἄγρια θηρία; Μόνο φρενοβλαβείς θα υποστήριζαν κάτι τέτοιο.

Οὐδέν ἐστὶ θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον»**27**.

«Ἐγένοντο δε οὐκ ἐπὶ τῶν Προυσίων, περὶ τῶν θηρίων συναγωγὴν»**28**.

«Καὶ δὴ καὶ παλαιὸν νόμον δοκεῖ τοῦτο τὸ ἐπιτήδευμα καὶ κατὰ φύσιν, τὰς περὶ τὰ ἀφροδίσια ἡδονὰς οὐ μόνον ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ θηρίων, διεφθαρκέναι...»**29**.

«Πολύ περισσότερο μάλιστα που ο θεσμός αυτός (ο θεσμός των ομαδικών γυμνασίων και συσσιτίων) νομοθετημένος από παλιά καθώς

είναι, φαίνεται ότι έχει διαφθείρει τις κατά φύσιν ερωτικές απολαύσεις όχι μόνον των **ανθρώπων** αλλά και των **θηρίων**»

Έχετε ακούσει ποτέ να έχουν θεσμοθετηθεί ανθρώπινοι νόμοι που να διευκολύνουν την παρά φύση σεξουαλική απόλαυση των γνωστών σ' εμάς ζώων, θηρίων;

4) Αναφέρονται στην Αγία Γραφή (Παλαιά και Καινή Διαθήκη) αλλά και στο Ταλμούδ!!!

«Εἶπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης· **Κρήτες** αἰεὶ ψευῆσαι, **κακὰ θηρία**, γαστέρες ἀργαί ...»**30**.

Πολλοί παρερμηνεύοντες το χωρίο αυτό, ισχυρίζονται ότι ο απόστολος Παύλος χαρακτήρισε τους Κρήτες ως θηρία! Ουδέν ψευδέστερον. Αυτός ο ισχυρισμός θα ήταν βάσιμος εάν ο Παύλος έλεγε ότι «οι Κρήτες αεί ψεύται κακά θηρία».... Ο Παύλος, όμως, ανέφερε ότι κάποιος εκ περιτομής, όπως περιγράφεται στο σχετικό χωρίο, δηλαδή Εβραίος, απεκάλεσε τους Κρήτες θηρία και ότι η μαρτυρία αυτή (ότι ένας Εβραίος το είπε), είναι αληθής.

«Εἰσὶν γὰρ πολλοὶ ...καὶ φρεναπάται (ΣΣ: Αυτοί που εξαπατούν τα μυαλά των άλλων/οδηγούν σε παραφροσύνη), μάλιστα οι εκ περιτομής (ΣΣ: Περιτετμημένοι τότε ήσαν μόνο οι Εβραίοι)...εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης (ΣΣ: Μετά Χριστόν δεν υπάρχουν προφῆτες στον παλαιό λαό Ισραήλ, αφού ΟΛΕΣ οι προφητείες της Π.Δ. εξεπληρώθηκαν στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Συνεπώς όσοι μετά Χριστόν Ιουδαίοι εμφανίζονται ως προφῆτες είναι κατά πιθανώτατη εκδοχή, απατεώνες η Ταλμουδιστές ψευδοπροφῆτες)...»**31**.

Μία ακόμη λογικοφανής, ψευδής ερμηνεία των κειμένων της Αγίας Γραφής από ανοήτους, αφελείς, ανθρωποπλάνους ή συστημικούς απατεώνες. Γιατί απεκρύβη η αληθής ερμηνεία;

Διότι οι «ερμηνευτές» του σχετικού χωριού της Καινής Διαθήκης, θα έπρεπε να εξηγήσουν από πού ορμώμενος ο Εβραίος «προφήτης» (πιθανώτατα Ταλμουδιστής και μελετητής των Γραφών) απεκάλεσε τους ανθρώπους-Κρήτες θηρία, σε ποια κείμενα εστηρίζετο και τι εσήμαινε ένας τέτοιος χαρακτηρισμός τον 1<sup>ο</sup> μ.Χ. αιώνα όταν οι ασπαζόμενοι την νέα Πίστη-Χριστιανοί εδιώκοντο από τους ειδωλολάτρες. Εγνώριζε ή όχι την ερμηνεία της βιβλικής λέξεως «θηρία»;

«Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Νῶε καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς... καὶ ὁ τρόμος καὶ ὁ φόβος ὑμῶν ἔσται ἐπὶ πᾶσι τοῖς **θη-**

ρίοις τῆς γῆς, ἐπὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης...»**32**.

Γιατί διαχωρίζονται τα θηρία της γης από τα «...πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γῆς»; Τα γνωστά ἄλογα θηρία δεν κινούνται ἐπὶ τῆς γης; Ασφαλώς ναι! Τότε σε τι οφείλεται ο διαχωρισμός;

Στο παραπάνω χωρίο επιβεβαιώνεται η δημιουργία ΟΛΩΝ των εμψύχων-μη λογικῶν κτισμάτων (ουρανοῦ-θαλάσσης-γης/πετεινά-ἰχθύες θαλάσσης-πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γης). Ποῖοι μένουν ὅμως; Ο Νώε με την οικογένειάν του (**ἄνθρωποι**) που ευλογούνται ἀπὸ τον Θεό και **θηρία της γης**. Ποιά εἶναι αὐτά τὰ θηρία; Ασφαλώς ὄχι τα γνωστά ζῶα, ἄγρια θηρία, κτήνη, κ.α. διότι αὐτά συμπεριλαμβάνονται στην φράση: «πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γης».

«Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· **ἐξαγαγέτω ἡ γῆ** ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος, **τετράποδα** καὶ **έρπετὰ** καὶ **θηρία** τῆς γῆς κατὰ γένος. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεός τὰ **θηρία** τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ τὰ κτήνη (ΣΣ: **τετράποδα**) κατὰ γένος αὐτῶν καὶ **πάντα τὰ έρπετὰ τῆς γῆς** κατὰ γένος αὐτῶν»**33**.

Τα θηρία δεν εἶναι τετράποδα; Γιατί στο συγκεκριμένο χωρίο διαχωρίζονται, πάλιν, ἀπὸ τα τετράποδα; Μήπως εἶναι κάτι ἄλλο;

Για να ἀπαντήσουμε σαφέστατα θα πρέπει να ανατρέξουμε στα κείμενα της Παλαιᾶς διαθήκης να δούμε την ερμηνεία των αντιστοίχων Εβραϊκῶν λέξεων: Στα παραπάνω χωρία, η λέξη θηρία ἔχει πολλαπλές ερμηνείες, σημαίνει: Ζῶον, ζων **δημιούργημα**, ζων πράγμα, ἄγριο θηρίο**34**.

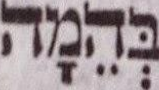
2416. חַי **chay**, *khah'ee*; from 2421; *alive*; hence *raw* (flesh); *fresh* (plant, water, year), *strong*; also (as noun, espec. in the fem. sing. and masc. plur.) *life* (or living thing), whether lit. or fig.:— + age, alive, appetite, (wild) beast, company, congregation, life (-time), live (-ly), living (creature, thing), maintenance, + merry, multitude, + (be) old, quick, raw, running, springing, troop.

Ποια εἶναι τὰ ζῶντα δημιουργήματα/ζωντανά (living creatures) που δεν εἶναι κτήνη (beasts);



Σε άλλα χωρία της Π.Δ., η αντίστοιχη εβραϊκή λέξη για τα γνωστά ζώα, κτήνη και θηρία είναι διαφορετική και δεν προκαλεί αμφιταλαντεύσεις ή ερωτηματικά<sup>35</sup>.

«Καὶ ἐκάλεσεν Ἄδὰμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς κτήνεσι καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ ...»(ΓΕΝΕΣΗ:2/20)

929.  **b<sup>e</sup>hêmâh**, *bě-hay-maw'*; from an unused root (prob. mean. to be mute); prop. a dumb beast; espec. any large quadruped or animal (often collect.):—beast, cattle.

Ας υποθέσουμε ότι τα «θηρία» της ΓΕΝΕΣΕΩΣ αντιπροσωπεύουν δίποδα έλλογα όντα δημιουργηθέντα πριν από τους Πρωτοπλάστους Αδάμ και Εύα. Αμεσως θα πρέπει να δοθεί απάντηση στο εύλογο ερώτημα: Υπήρχαν/δημιουργήθηκαν τέτοια έλλογα κτίσματα προ του Αδάμ;

«Επίσης **ΔΕΝ αμφιβάλλω ότι υπήρχαν άνθρωποι προ της δημιουργίας του πρώτου ανθρώπου...**»<sup>36</sup> μας διαβεβαιοί ο άγιος Ορθοδόξων και παπικών Αυγουστίνος (5<sup>ος</sup> μ.Χ. αι., προ του Σχίσματος Ανατολής-Δύσης). Κεραυνός εν Πνευματική ερήμω, ειδικώς για τους θιασώτες της θεωρίας της εξελίξεως.

Όταν ανεκαλύφθη η ήπειρος της Αμερικής (1492) οι Παπικοί **δεν ανεγνώρισαν τους ιθαγενείς Ινδιάνους ως ανθρώπους** και τους χαρακτήριζαν κτήνη, ζώα. Που εστηρίζοντο για τέτοιους χαρακτηρισμούς; Χρειάστηκε να περάσει περίπου μισός αιώνας για να αναγνωρίσουν και τους ερυθροδέρμους-Ινδιάνους ως ανθρώπους, εγγράφως, με την εγκύκλιον του Πάπα Παύλου Γ' «Sublimus Dei» (29 Μαΐου 1537).

Κατά τους αρχαϊκούς χρόνους ευρίσκομεν θηριόμορφες παραστάσεις ανθρώπων και θεών. Μία από αυτές είναι η φυγή του Αινεία από την Τροία μετά της οικογενείας του<sup>37</sup>. Γιατί παρίσταναν ανθρώπους με μορφήν θηρίου;



### Παραπομπές.

- 1** Λεξ. Δορμπαράκη, σ. 89.
- 2** Λεξ. Μπαμπινιώτη, σ.88 (Ετυμ. Παρατήρηση).
- 3** Λεξ. Δορμπαράκη, σ.386-387.
- 4** Οι Πελασγοί-Νίκ. Ελευθεριάδου, Εκδ. Κάκτος, 1997, Πρώτη έκδοση 1931, σ.237.
- 5** Ιωάννης Προμπονάς, Σύντομος εισαγωγή εις την Μυκηναϊκήν Φιλολογίαν, 1990, σ.150.
- 6** ο.α., σ.151.
- 7** Λεξ. Δορμπαράκη, σ.88-Βλ. Λεξ. Σταματάκου, σ.117,32
- 8** Βικιπαίδεια, λ. άνθρωπος.
- 9** Λεξ. Δορμπαράκη, σ.86.
- 10** Ηρόδοτος, Κλειώ, 60.
- 11** Λεξικόν Ησυχίου, Αιλίου Διογενειανού – Περιεργοπένητες, σ.162.
- 12** Λεξ. Liddel-Scott, σ. 227.
- 13** Ομήρου Οδύσσεια, στ.α28.
- 14** Ελένη Φατσέα, Περιοδ.Περισκόπιο της επιστήμης Νο 295, Ιούλ-Αυγ 2005, σ.42-52
- 15** Λεξ. Δορμπαράκη, σ.86.
- 16** Λεξ Αρχαίας Ελληνικής γλώσσης, Χαρ. Αθ. Μπάλτας, εκδ. Δημ. Ν. Παπαδήμα, 1995.
- 17** Λεξ Σταματάκου, σ.115.
- 18** Λεξ. Liddel-Scott, λέξεις ανήρ και άνθρωπος.

- 19** Strong's Exhaustive Concordance of the Bible, James Strong, S.T.D., LL.D., 1978.
- 20** Strong's Exhaustive Concordance of the Bible, James Strong, S.T.D., LL.D., 1978.
- 21** Όπως υποσημείωση 12.
- 22** Εγκ. ΗΛΙΟΣ, λέξη άνθρωπος-ΙΛΙΑΣ, Ε, 442 κ.α.
- 23** Πλάτωνος Κρατύλος, 399C.
- 24** Λεξικόν Ελληνικής γλώσσης, Σκαρλάτου Βυζαντίου, 1852, τομος Α, σ.19 και 83.
- 25** Λεξικόν Ελληνικής γλώσσης, Σκαρλάτου Βυζαντίου, 1852, τομος Α, σ.19 και 83.
- 26** Αρχίλοχος, Επωδός 103
- 27** Αριστοφάνης, Λυσιστράτη, 1014.
- 28** Λεξ. Σουΐδα.
- 29** Πλάτωνος Νόμοι, 636, Β, C).
- 30** ΤΙΤΟΣ:1/12.
- 31** ΤΙΤΟΣ: 1/10-13.
- 32** ΓΕΝ 9/2-3.
- 33** ΓΕΝ:1/24-25
- 34** Beast-beasts (2416):alive, living creature, (wild) beast.
- 35** b<sup>e</sup>he<sup>^</sup>mowth (929)=ζώνον, κτήνος, θηρίον.
- 36** Η πολιτεία του Θεού, Ιερός Αυγουστίνος, κεφ.ΙΖ
- 37** Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια, Εκδ. Φοίνιξ, λ. θηριόμορφος, σ.669.

Πηγή : <http://yperpisteoskaipatridos.blogspot.com/>